

ऋभवश्च रथकाराः . अपि च तं नेमिभूवो यथेति च ये नेमिं नमन्ति
ते ऋभव इत्युच्यन्ते रथकाराश्च नेमिं नमन्ति . तस्मादत्रैवर्णिकानामशूद्रा-
णामेतदाधानमिति शवरस्वामिनः ॥ ॥ ननु विद्याभावेन सौधन्वनानामस-
मर्थतयानधिकारात् त्रैवर्णिक एवावयवव्युत्पत्त्या रथकारशब्देन किमिति न
गृह्यते . सोऽपि हि रथकारो भवति . तस्य चाधानं प्राप्तमेवानूद्य ऋतुमात्रवि-
धानाच्चाधवं भवति ज्ञात्यन्तरे तु विशिष्टविधानादौर्वं स्यादित्याशङ्कयामुत्त-
रमाह .

नाभावादिति वात्स्यः ॥ ११ ॥ वात्स्य ऋषिरित्याह . न त्रैवर्णिको रथ-
कारः . कुतः . अभावात् त्रैवर्णिकस्य रथकारस्याभावात् . कथमभावः यौगिको
ऽयं शब्दो रथं करोतीति रथकार इति . तेन यावत्कालं रथकरणसम्बन्धस्ता-
वत्कालं रथकार इत्युच्यते न सर्वदा . अतस्त्रैवर्णिकस्य रथकारस्याभावाद्विद्या-
रहितस्यापि ऋभुसौधन्वनसावतापरपर्यायस्य ज्ञात्यन्तरस्य ब्रह्मावगतस्य वचना-
दाधानेऽधिकारो भवति ॥ अत्र पार्थसारथिमिश्रा आहुः १) रथकारस्यैव ऋभु-
सौधन्वनसावताद्यपरनामधेयस्याधानान्तरं वर्षासु विधीयते वचनात् न हि वच-
नस्य किञ्चिदशक्यमस्ति . तेन तावद्ब्रूवित्वेन योगं बाधित्वा सौधन्वनानामाधाने
विहिते तद्वलेनैव यथाकथंचित्तन्मात्रौपयिकं विद्यार्जनमपि विनोपनयनमाक्षि-
प्यते . स्वाध्यायविहिताध्ययनाद्भवादुपनयनस्य रथकारस्य तदभावादाधानवि-
धिर्नैव विद्यार्जनमाक्षिप्यते . न चास्याधानसम्भवेऽपि क्रवधिकारः सम्भवति

१) This quotation is not taken from the Cāstradīpikā of that author, where we read only the following words: वसन्ते ब्राह्मणोऽग्निमादधीत ग्रीष्मे राजन्यः शरदि वैश्य इति विधाय श्रूयते वर्षासु (!) रथकार आदधीतेति . तत्किं ब्राह्मणादीनामेव रथकरणे नि-
मित्ते वर्षाविध्यर्थम् उत रथकारसंज्ञिकस्यावातरवर्णस्याधानान्तरविधानमिति संशये द्विजाती-
नां विद्वत्त्वात्कालमात्रविधाने च लाघवात्तेषामेव कालविधिर्नाविदुषोऽवातरवर्णस्य विशि-
ष्टाधानविधिरिति प्राप्ते ब्रूवित्वेन योगबाधादचनब्रलाच्चाविदुषोऽप्यधिकारप्रतीतेरविद्याता (?)
ऋभूणां वेति च मन्त्रवर्णादभुसौधन्वनपर्यायस्यावातरवर्णस्य रथकारस्येदमाधानं विधीयते.
This being all Pārthasārathimīṣra says there, the total difference of the two texts
infers, that the quotation as given by Deva is taken from an other hitherto un-
known work of Pārthasārathimīṣra, I mean the Tantraratna, which is quoted so
often by Deva, though once only (at ७. १. २.) under his name as the author's.